

sulentarbejde, sker reduktion af de landøkonomiske foreningers tilskud i henhold til konsulentloven med et forholdsmæssigt fastsat beløb. Endvidere ønskes efter udgangen af regnskabsåret oplyst, hvor stor en del af vederlagsbeløbet der er blevet udbetalt som merarbejdsbetaling til konsulenter.

Indledningsvis bemærkes, at bestemmelsen om reduktion af tilskuddet til foreningerne er fastsat i § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 398 af 24. august 1971 om tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed. I henhold til den nævnte bestemmelse kan der ikke ydes statstilskud til vederlag, der ydes for konsulenternes arbejde med opgaver, der ikke henhører under egentligt konsulentarbejde.

For så vidt angår spørgsmålet om kontrollen med, at fornødne fradrag foretages, kan man oplyse, at der på det ansøgningsskema, der skal anvendes ved de kvartalsvise ansøgninger om tilskud til de landøkonomiske foreningers konsulentvirksomhed, skal angives, hvad den pågældende konsulent har optjent til foreningen i den nævnte periode ved andet end egentligt konsulentarbejde, og den dertil medgæede tid, således at der i givet fald kan ske fradrag i tilskuddet i overensstemmelse med gældende regler.

De omhandlede skemaer sendes i udfyldt stand af foreningerne til landbrugsministeriets tilsynsførende med den landøkonomiske konsulentvirksomhed, der på landbrugsministeriets vegne varetager kontrollen med, at betingelserne for opnåelse af tilskud er opfyldt, herunder at der er foretaget de foreskrevne reduktioner af det ansøgte beløb.

Man skal senere vende tilbage til spørgsmålet om, hvor stor en del af vederlagsbeløbet, der er blevet udbetalt som merarbejdsbetaling til konsulenterne.

Ad § 11.4.12. Skovskolen i Nødebo.

Spørgsmål 15:

Idet henvises til den i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 7 givne oversigt over bl. a. antallet af årselever og de årlige driftsudgifter pr. årselev, som i 1974-75 udgjorde 45.200 kr., anmoder man herved ministeren om at overveje mulighederne for at gøre uddannelsen mindre omkostningskrævende.

Endvidere udbedes en redegørelse for, hvorledes de økonomiske forhold ordnes for skovarbejdere på kursus.

Svar:

Spørgsmålet om mulighederne for at nedbringe uddannelsesomkostningerne ved skovskolen ligger naturligvis bestandig såvel ministeriet som skolens ledelse på sinde, men det må på forhånd anses for lidet sandsynligt, at de totale uddannelsesomkostninger skulle kunne nedsættes mærkbart.

Derimod er det nogenlunde sandsynligt, at der inden for en årrække vil kunne ske en formindskelse i driftsudgifterne målt pr. årselev ved en forøgelse af skovskolens elevantal. Dette kan komme på tale på 2 områder, dels ved en forøgelse af antallet af kursusøgende skovarbejdere og dels ved en henlæggelse af EFG's skovbrugslinje til skovskolen.

Medens skolen for tiden har ca. 130 skovarbejdere på kursus, antages uddannelsesbehovet inden for skovbruget at ligge på omkring 200 kursister om året.

Yderligere arbejdes der for tiden med planer om at henlægge 2. del af den erhvervsfaglige grunduddannelse i jordbrugsfagene for de elever, der vælger skovbrugslinjen, til skovskolen.

Spørgsmålet om uddannelsesomkostningerne ved skovskolen giver i øvrigt anledning til følgende bemærkninger:

Da skovskolen er en statsskole, der drives som kostskole med en stærkt teknisk præget undervisning, som forudsætter værkstedsfaciliteter og dyrt udstyr i form af motorsave, traktorer, vogne, læssekraner m.v., kan en sådan skole ikke umiddelbart sammenlignes med private eller selvejende folkehøjskoler, efterskoler m.v., til hvis drift staten alene yder tilskud, og hvor det alene er statens driftstilskud pr. årselev, der